

ДЖОБНА ЕНЦИКЛОПЕДИЯ НА
ГАДАНИЯТА

Съставители
Джейн Джонстън и Мая Пилкингтън

София, 2011

Преводът е направен по изданието:
THE LITTLE GIANT ENCYCLOPEDIA OF
FORTUNE TELLING

Copyrights © 1999 by Diagram Information Visual
Limited

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на „Изток-Запад“.

© Юлиян Антонов, превод, 2011
© Издателство „Изток-Запад“, 2011

ISBN 978-954-321-910-0

**ДЖОБНА
ЕНЦИКЛОПЕДИЯ НА
ГАДАНИЯТА**

Превод от английски
Юлиян Антонов

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор	7
Авгурия.....	9
Аеромантия и хидромантия	15
Багетизъм.....	22
Гадания с хранителни продукти	32
Геомантия	43
Графология	54
Домино	77
Зарове.....	86
Идзин	100
Източен зодиак.....	135
Картомантия	160
Кристаломантия	175
Личби и поверия.....	185
Метопоскопия.....	204
Молеоскопия	209
Некромантия	217
Нумерология.....	221
Ониромантия.....	234
Пиромантия	281
Руни	287
Сортилегия	298
Таблиците на съдбата.....	304
Тайните на зодиака.....	329
Таро	429
Тасеография.....	473

ФИЗИОГНОМИКА.....	509
ФРЕНОЛОГИЯ	522
ХИРОМАНТИЯ.....	534
ЯСНОВИДСТВО	605
ПРИЛОЖЕНИЕ.....	612
ИНДЕКС НА ПО-СПЕЦИФИЧНИТЕ ТЕРМИНИ	623

ПРЕДГОВОР

За някои хора предсказването на бъдещето е нещо сериозно, други са скептично настроени и го приемат като лекомислено забавление и губене на време. Но както и да гледате на него, няма как да не се заинтригувате от многобройните и разнообразни методи, прилагани през столетията, повечето от които – в употреба и днес. *Джобна енциклопедия на гаданията* е събрала между кориците си най-различни гаделски методи от миналото и настоящето, от Изток и от Запад, но и обяснява как и кога са възникнали тези системи за предсказване, което пък може да ни подсказе и защо са били преценени като достойни за по-сериозно и задълбочено изследване. По-популярните от тях – като АСТРОЛОГИЯ, ХИРОМАНТИЯ и ТАРО – са представени и по-подробно, а методите за тяхното практическо приложение и съответните принципи са разяснени, както се казва, от игла до конец, за да можете и вие да ги изпробвате със собствени сили. Включена е изчерпателна информация и за много други, не толкова познати и забулени в тайнственост методи като

АЕРОМАНТИЯ и ХИДРОМАНТИЯ (най-общо казано, гадаене по проявленията на елементите Въздух и Вода), ГЕОМАНТИЯ (тук същата функция изпълнява Земята) и КРИСТАЛОМАНТИЯ (където пък гадателят се визира в обекти с блестяща и/или огледална повърхност). Може би искате да научите нещо повече за издутините по собствената ви глава? В такъв случай навлизате в територията на създадената в края на XVIII в. ФРЕНОЛОГИЯ. А може би ви интересуват кодираните послания на чаените листенца? Те също са били систематизирани в рамките на т.нар. ТАСЕОМАНТИЯ. Или ви вълнуват скритите послания на сънищата? Е, съответната древна наука се нарича ОНИРОМАНТИЯ. Но каквито и да са личните ви предпочитания, вие скоро ще се убедите с очите си, че предлаганата енциклопедия е и едно изключително увлекателно четиво.

От съставителите

АВГУРИЯ

Определение Гадателски¹ метод, основаващ се най-вече върху поведението и външния вид на животните. Има си и своите разновидности („форми“) в зависимост от наблюдаваните същества – вж. таблицата на с. 13.

¹ Според едно хрестоматийно определение на Цицерон („За предсказанията“, I, 1) лат. *divinatio* (от което идва и англ. *divination*) и гр. *μαντική* (от което идва и *-мантия* като втората съставка на повечето от разглежданите в книгата понятия) означават способността да се предчувства и предугава (т.е. раз-гадава) бъдещето. Едното акцентира върху божествения (*divus*) характер на вдъхновението, благодарение на което гадателят осъществява прорицанията си – то винаги е „свише“, а другото – върху необичайността, „манийността“ (или по-скоро екстатичността) на самия акт, „изстъплението“, за което говори и Платон („Федър“, 244b). Съответно *ars divinationis* и *μαντική τέχνη* означават гадателството като изкуство (и занаят), което предполага и формиране на съответното професионално съсловие. В Рим това са били авгурите (вж. АВГУРИЯ), а етимологията на самото им название показва, че в началото те са били само *птицегадатели*. Понякога се използва и алтернативното *ауспиция* (от *avis*, „птица“ и *specio*, „гледам“, „наблюдавам“) – Б.пр..

История В Древен Рим желанията на божествата, а и почти всеки план за действие е трябвало да получи официално потвърждение от съответната жреческа колегия на авгурите, които пък са съзирали и разчитали знаци („личби“) в почти всяко явление. Най-разпространената форма на авгурия е била орнитомантията, в която се е гадаело по звуците, вида и полета на птиците. Облечен в ритуална тога, авгурът е заставал на някой хълм, с лице на юг, и е посочвал – със специален дървен жезъл – коя част на небето възнамерява да използва за своите гадания. Самото тълкуване на знаците е било изключително сложна процедура. Тези, които са се появявали отдясно на авгура, са били смятани за неблагоприятни, а онези отляво – за благоприятни. Отчитани са били най-разнообразни фактори: скоростта, с която летят птиците, броят им, както и онова, което изпускат на земята – от курешки до семенца и перушина. Нещо повече, различните пернати са били „консултирани“ по различен начин. Ако при вранияте, совите и кокошките се е отделяло най-голямо внимание на звуците, които издават, то при орлите и лешоядите най-съществени са били фигурите, които изписват в небесната шир.

Съвременни приложения Авгурията е оцеляла и до наши дни във формата на най-различни „личби“ и поверия, свързани с определени животни, птици и насекоми, каквито можем да открием във всяка фолклорна традиция (вж. таблицата на с. 13–14).

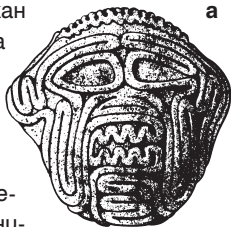
Харуспиция

Понякога разглеждана като част от авгурията, тази гадателска дисциплина се е изразявала в предсказването на бъдещето по вътрешностите на животните, обикновено принесени в жертва на божествата². Някои гадатели (в зависимост от пола си – харуспик или харуспица) са твърдели, че могат да отгатнат в какво състояние са вътрешностите на дадена твар само по *външния* ѝ вид, докато други са оглеждали щателно не само червата, но и далака, жлъчния мехур, бъбреците, черния и белите дробове на жертвеното животно. Свой варианти на харуспиция са практикували асирийците, вавилонците, етруските, както и различни племена в Африка и о-в Борнео, а също

² Самото име идва от етруското *harus*, „вътрешности“, и лат. *specio*, „гледам“, „наблюдавам“ (Всички белейки под линия са на преводача).

и ацтеките. С особено внимание се е ползвал черният дроб, а съответната дисциплина – хепатоскопия – е била смятана за висша форма на гадателското изкуство, носеща и завиден социален престиж. Археолозите са открили глинени макети на черни дробове, датиращи още от 2000 г. пр.Хр. Самите макети са разделени на около 40 зони, всяка управлявана от различно божество. На тъканите, вътрешните рани, вените и сухожилията също са се приписвали специфични значения в зависимост от местоположението им.

а Образът на чудовищния великан Хумбаба (чиято глава е оформена от човешки и/или животински вътрешности), е изпълнявал важна функция във вавилонските и асирийските гадания.

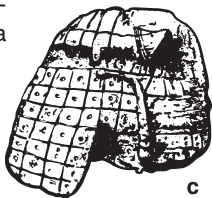
а

б Глинена табличка от Древна Месопотамия, с чиято помощ местните харуспици са разкодирали „посланията“, криещи се в телата на жертвените овни.

б

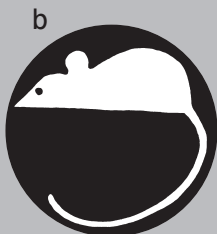
с Глинен модел на черен дроб (Вавилон)

с

Форми на авгурия

Име	Обект на изследване
Офиомантия (a)	цветът и движенията на змиите
Миомантия (b)	цветът и движенията на мишките
Ентомомантия (c)	видът и поведението на насекомите
Арахномантия (d)	видът и поведението на паяците
Кефаломантия	черепът (или главата) на магаре (или козел)
Ихтиомантия (e)	формата и вътрешностите на рибите
Алектриомантия (f)	начините на хранене на храмовите петли и кокошки
Еномантия	фигурите, изписани от излято на олтара вино
Скапуломантия	пукнатините и фигурите по обгорени раменни кости (лопатки) на жертвени животни
Тефромантия	фигурите, образували се в пепелта от изгорени приношения на божествата
Зоомантия	видът и поведението на най-различни групи животни

АЕРОМАНТИЯ И ХИДРОМАНТИЯ

Определение Аеромантията (от гр. *ἀήρ*, „въздух“ и *μαντεία*, „гадание“, т.е. гадаене по атмосферните условия) и хидромантията (от *ὑδωρ*, „вода“ + „мантия“) са два метода за предсказване на бъдещето, които са тясно свързани помежду си. В полето на аеромантията попада почти всяко климатично явление – от ветрове и бури до облаци и дъги, като всяка нейна форма си има и свое специфично название.

Някои форми на аеромантия

Име	Обект на изследване
Аустромантия (а)	ветровете
Керавноскопия (b)	гръмотевиците
Хаомантия (с)	небесните видения (т.е. проявленията на Хаоса)
Метеомантия (d)	метеорите и пагащите звезди

a

b

c

d

История Аеромантията и хигромантията са две древни гадателски системи. Някогашните индуси например са тълкували формите, образувани от облаците, докато гръмотевиците и светкавиците са представлявали по-специфичен интерес за етруските и вавилонците, които са почитали и съответните божества.

Някои богове, имащи отношение към аеромантията и хигромантията

Име	Сфера на влияние
Тин	Етруският бог-гръмовержец, понякога наричан и Тиния (Тина), който впоследствие е бил отъждествен с римския Юпитер. Разполагал е с три снопа мълнии, като първите два е хвърлял в знак на предупреждение, а третия – за наказание.
Еа	Всевиждащ и всезнаещ, Еа е вавилонският бог на прясната вода и магическите заклинания.
Агаг	Още един вавилонски бог, но на гръмотевиците и светкавиците, а също и на прорицианията.
Хапи	Египетският бог на ежегодните разливи на Нил (самата река е била почитана и в образа на божествения бик Апис).

По-късно някои общества са започнали да наблюдават ефекта на вятъра върху вещи от бита – например окачвали са звънчета и камбанки по клоните на дърветата и са тълкували техния звън. Хидромантията пък е играла изключително важна роля в гадателските практики на някои други общества, чиито гадатели са хвърляли речни или скъпоценни камъни във водите на свещени извори или езерца и са тълкували формата, скоростта и броя на образувалите се концентрични кръгове. (Неин вариант е т.нар. пегомантия – от *πηγή*, „извор“, „поток“.) Варирала е и формата на самите камъни – първият е бил кръгъл, следван от триъгълен и кубичен.

Друга форма на хидромантия е била пиенето на вода от свещени извори. Смятало се е, че това действие може да доведе обикновените хора до лудост, но ако го извършва хидромант, би могъл да изпадне в транс и да получи пророчески видения. Тези гадатели са прилагали и още един метод – взиране в съдове с вода, а и в самите водоизточници, което е по-скоро форма на КРИСТАЛОМАНТИЯ.

Съвременни приложения Повечето методи на древните аероманти и хидроманти са потънали в мъглата на времето и днес са известни,

и то откъслечно, на шепа тясноспециализирани познавачи. Но някои елементи на тези гадателски форми могат да бъдат открити в битуващите поверия и фолклорните практики. Например според едно широко разпространено в Европа поверие гръмотевицата, отекнала на изток, предсказва кръвопролития, а ако на Коледа или Богоявление извие силен вятър, това вещае неминуемата гибел на някой крал.

Екипировка Днес можете да практикувате аеромантия и хидромантия с помощта на някои съвсем прости средства. Например за долупоисаните методи са необходими само няколко листчета оцветена хартия, леген (или разлат съд) с вода плюс вентилатор.

Практически приложения на аеромантията

Метод А

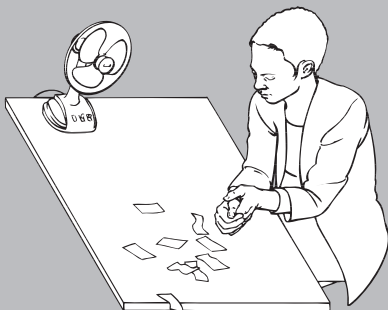
- 1) Вземете два листа хартия с еднакви размери, форма и тегло, след което оцветете единия с черна, а другия – с бяла боя (според някои може да го оставите бял, но пък така ще се промени теглото на двата листа).
- 2) Концентрирайте се върху някакъв въпрос, изискващ еднозначен отговор – „да“ или „не“.

- 3) Пуснете гвата листа от прозореца и наблюдавайте кой пръв ще докосне земята долу. Ако е белият, значи отговорът на въпроса ви е положителен.

Метод Б

- 1) Вземете няколко малки листчета хартия с еднакви размери, форма и тегло.
- 2) Обмислете всички възможни отговори на вашия въпрос и напишете по един от тях на всяко листче.
- 3) Наредете на масата листчетата (с написаното отдолу) и включете вентилатора.

Първото листче, което отлитне от масата и кацне на пода (с написаното отгоре), ще съдържа и отговора на въпроса ви.

Практически приложения на хигромантията

Метод А

- 1) Концентрирайте се върху някакъв въпрос, изискващ еднозначен отговор – „да“ или „не“.
- 2) Пуснете едно камъче в подходящ съд с вода и пребройте образуваните се концентрични кръгове.

Ако броят им е четен, отговорът е „не“; ако е нечетен – „да“.

Метод Б

Ако ви се иска да узнаете името на бъдещия ви партньор, можете да направите следното:

- 1) Намислете си колкото се може повече имена на възможни партньори.
- 2) Напишете всяко име на отделно листче (листчетата естествено трябва да с еднакви размери, форма и тегло)
- 3) Смачкайте всяко листче на топче (може и да го навиеете на руло – въпросът е да не се вижда надписа).
- 4) Съберете ги в шепя и ги издигнете колкото се може по-високо над главата си, след което ги пуснете в подходящ съд с вода.

Първото листче, което заплува по водната повърхност *с написаното отгоре*, ще носи и името на вашия бъдещ партньор.

БАГЕТИЗЪМ

Определение Гадателски метод за откриване на най-различни неща под земята – от вода, руда и заровени съкровища до археологически останки, кабели, тръби, тунели и дори трупове – с помощта на специална пръчка³ и други подобни. Използването на махало за същата цел, или т.нар. радиестезия, може да бъде определено като форма на багетизъм в домашни условия.

История На скална рисунка, открита в северна Сахара и датираща отпреди близо осем хилядолетия, се вижда мъж, който стиска „чаталеста“ пръчка – почти по същия начин като съвременните багетисти. Аналогични фигури се появяват и в някои китайски, египетски и перуански изображения, също датиращи от дълбока древност. В периода между XV и XVII в. западноев-

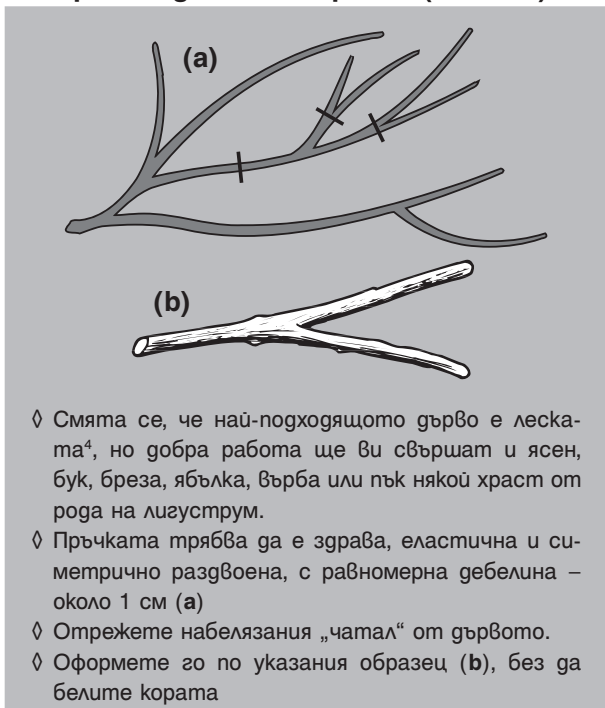
³ На френски – *baguette*, а на италиански – *bachetta* (което пък може да означава и диригентска палка). Етимологията на английското му название, *dowsing*, се извежда от лат. *divinatio* („гадаене“, „гадание“). С подобни неща по нашите земи са се занимавали т.нар. вражалци (от *вражà*, „гадая, врачувам“).

ропейските минни предприемачи често са наемали багетисти за разкриването на подземни залежи, най-вече метални руди. През XVIII и XIX в. представителите на това съсловие са търсели главно подземни води.

Съвременни приложения Дори и днес строителните компании понякога прибегват и до услугите на професионални багетисти (почесто наричани „екстрасенси“) за откриването на некартографирани кабели или тръби.

Екипировка За да се изявявате под открито небе, ви е необходима просто една чаталеста пръчка (може и съвременна багета, обикновено метална, но също с формата на Y – вж. по-нататък). Някои багетисти си носят и „мостра“ от онова, което ще търсят – достатъчно голяма, за да има добър контакт между нея и кожата на търсача, но и достатъчно малка, за да я носи – примерно на врата си – без излишни усилия. Други пък предпочитат манерки, пълни с определена напитка. Според посветените не е нужно да си носиш мостра, когато търсиш подземна вода, защото излъчването ѝ е достатъчно силно, а и наличието на вода в манерката може да те разконцентрира. Ако пък предпочитате да се изявявате в домашни условия, ще ви е необходимо махало.

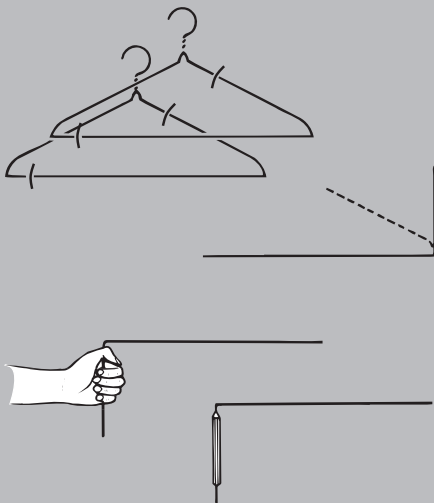
Избор на гагателска пръчка (багета)

- ◇ Смята се, че най-подходящото дърво е леската⁴, но добра работа ще ви свършат и ясен, бук, бреза, ябълка, върба или пък някой храст от рода на лигуструм.
- ◇ Пръчката трябва да е здрава, еластична и симетрично раздвоена, с равномерна дебелина – около 1 см (a)
- ◇ Отрежете набелязания „чатал“ от дървото.
- ◇ Оформете го по указания образец (b), без да белите кората

⁴ За „окултните“ конотации на леската и другите споменати дървета вж. например *Джобна енциклопедия на поверията* (Изток-Запад, 2008).

Как да си направим метална багета

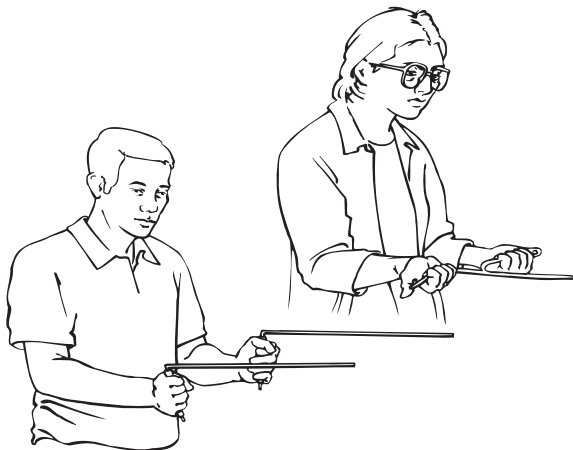

За целта ви са необходими две най-обикновени телени закачалки.

1. Срежете всяка закачалка на указаните места.
2. Огънете и двете парчета тел под прав ъгъл
3. Хванете по една багета във всяка ръка (най-добре е да ги държите като пистолети – с по-дългата част напред)
4. За да ви е по-удобно, може да им сложите и „ръкохватки“ – например някоя стара химикалка

БАГЕТИЗЪМ ПОД ОТКРИТО НЕБЕ

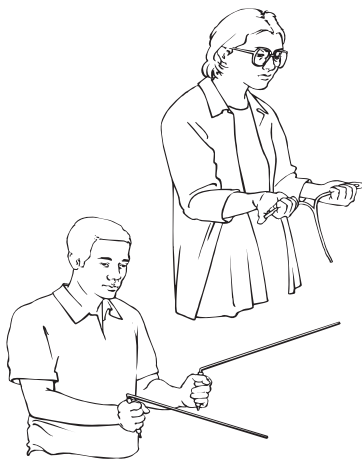
1. Ако ще използвате чаталеста пръчка, обхванете (с дланите нагоре) двете ѝ разклонения и ги обтегнете максимално, така че „дръжката“ (стъблото) да застане в хоризонтално положение и да сочи право напред (**a**). В случай, че използвате пригодени за целта закачалки или други подобни, например банели, обхванете ги плътно, но без да ги стискате, с палци върху показалците (**b**). И в двата случая китките ви трябва да са в хоризонтално положение (като багетата), а лактите – прибрани до тялото.

2. Съсредоточете се изцяло върху търсения обект (изчистете съзнанието си от всякакви други мисли и представи).

3. Претърсете щателно набелязаната зона, като крачите бавно и равномерно.

4. Използвайте специални маркери, за да бележите местата, където багетата ви е „реагирала“ по някакъв начин. Ако използвате чаталеста пръчка, тя би могла да потрепне (нагоре или надолу) и дори да се завърти около оста си (с). В другия случай двете банели може да се кръстосат или пък да се разделят (d).

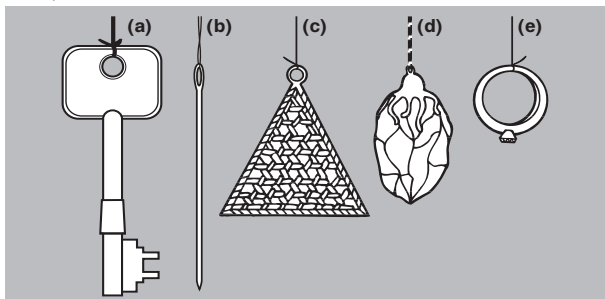

РАБОТА С МАХАЛО (РАДИЕСТЕЗИЯ)

Някои багетисти предпочитат да действат в домашни условия и вместо багета използват махало. Този метод се нарича *радиестезия* (от лат. *radius*, „лъч“ + *αισθησία*, „усещане“); срещат се и други разновидности като коскиномантия (от *κόσκινον*, „сито“ + „мантия“, т.е. гадаене или врачуване със сито), клеидомантия (в която вместо махало се използва повесен ключ – на гр. *κλείς*) или пък дактилиомантия, където същата функция се изпълнява от пръстен (*δακτύλιος*).

Как да си направим махало

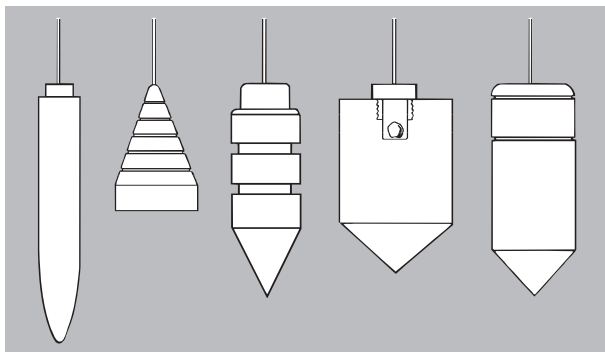
Махалото може да се изработи от всякакви материали и да е с най-различна форма и размер. За целта може да се използват и някои битови вещи:

- a** ключ, окачен на тънка връв (някои предпочитат найлон или копринен конец)
- b** по-голяма игла (с подходящ конец)
- c** медалион (или груг накит)
- d** шлифован кристал на златна верижка
- e** венчална халка, окачена на... човешки косъм

Махалото като търговски артикул

Някои радиестезисти предпочитат махала, изработени от естествени материали, най-вече дърво. Диаметърът на предлаганите на пазара варира от 2 до 5 см, като същото важи и за дължината им.

Как се използва махалото

Някои радиестезисти прилагат уменията си и с лечебна цел (в т.нар. медицинска дивинация). Най-често подобни методи се прилагат, за да се узнае полът на детето в майчината утроба.

1. Хванете махалото с „доминантната“ си ръка (при повечето хора това е дясната), като държите връвта само с палец и показалец (така че да образуват кръг), а другите пръсти са събрани.

2. Махалото може да реагира по различни начини, примерно да

се залюлее като

камбана, т.е. на-

пред-назад

(**a**), ако ем-

брионът е

момче, или

в кръг (**b**), ако е момиче. При други радиестезисти

реакцията му е тъкмо обратната – всъщност тя се определя от „вътрешния усет“ на гадателя.

